

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20857/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Стевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основни суд у Шапцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гжрр 171/2022 од 25.01.2023. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гжрр 171/2022 од 25.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гжрр 171/2022 од 25.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници Прр 239/21 од 31.01.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року утврђене решењем Основног суда у Шапцу Р4п 3/21 од 10.03.2021. године, плати износ од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2022. године, као дана пресуђења па до исплате, а одбијен је тужбени захтев тужиоца преко досуђеног па до траженог износа од 350.000,00 динара, са законском затезном каматом на ту разлику. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Шапцу П 799/2020 те да је тужена исто дужна да призна и трпи. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да пресуду објави у „Службеном гласнику Републике Србије“ о свом трошку. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара, а одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова преко досуђеног износа за још тражених 9.000,00 динара, са законском затезном каматом као и захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ на име трошкова за период од дана пресуђења па до дана извршности одлуке. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Виши суд у Шапцу је пресудом Гжпр 171/2022 од 25.01.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе тужиоца и тужене па је пресуду Основног суда у Лозници Прр 239/21 од 31.01.2022. године, потврдио у одбијајућем делу става првог, у ставу другом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лозници Прр 239/21 од 31.01.2022. године, у обавезујућем дела става првог изреке тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року утврђене решењем Основног суда у Шапцу Р4п 3/21 од 10.03.2021. године, исплати износ од 500 евра у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном камтом почев од 31.01.2022. године па до исплате, док је преко овог па до првостепеном пресудом досуђеног износа од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2022. године па до исплате, тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата новчаног обештећења тужиоцу за неимовинску штету која му је изазвана повредом права на суђење у разумном року, а побијана одлука донета је применом одговарајућих одредбе материјалног права. Одлука у овој врсти предмета завси од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, па с тим у вези, нема услова за уједначавањем судске праксе.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 27. став 1.

Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева у поступку пред судом, сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности и закона којим се уређује парнични поступак.

На основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности на основу одредбе члана 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Делимично преиначење првостепене пресуде, није од утицаја на примену одредаба о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер се та одредба закона примењује само кад се примењује општи режим допуштености овог правног лека али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (Закон о парничном поступку) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. став 6. Закона о парничном поступку).

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић